

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Odbor za razvoj

2012/0229(NLE)

25.6.2013

MNENJE

Odbora za razvoj

za Odbor za ribištvo

o predlogu sklepa Sveta o sklenitvi Protokola med Evropsko unijo in Republiko Kiribati o določitvi ribolovnih možnosti in finančnega prispevka, določenih v Sporazumu o partnerstvu med Evropsko skupnostjo na eni strani in Republiko Kiribati na drugi strani
(13331/2012 – C7-0036/2013 – 2012/0229(NLE))

Pripravljavec mnenja: Norbert Neuser

PA_Leg_Consent

KRATKA OBRAZLOŽITEV

Kiribati je oddaljena pacifiška država, ki jo sestavlja 33 široko razpršenih otokov (od teh je 21 poseljenih). Čeprav znaša skupna površina kopnega le 726 km², ima največjo izključno ekonomsko cono med vsemi pacifiškimi otoškimi državami.

Kiribati je demokratična republika; njegovo gospodarstvo ogrožajo pomembne omejitve, ki so značilne za druge koralne otoške države. BDP Kiribatija se na leto poveča za približno 2–3 %. BDP na prebivalca je s 1047 EUR eden od najnižjih med pogodbenicami sporazuma iz Nauruja, pri čemer je Kiribati najmanj razvita država AKP. Izzivi za gospodarski razvoj vključujejo velikost, oddaljenost in geografsko razdrobljenost, nerodovitna tla, omejene vire, ki jih je mogoče izkoristiti, ter rast prebivalstva. Razvojni načrt Kiribatija za obdobje 2008–2011 je bil osredotočen na gospodarsko okolje na zunanjih otokih, izboljšanje dostopa do zdravstvenih storitev in obravnavanje podnebnih sprememb.

Kiribati je močno odvisen od pristojbin za dovoljenja, ki jih morajo plačati države, ki lovijo ribe na odprtem morju, saj zagotavljajo 23–30 % prihodkov države, in nakazil državljanov, ki so zaposleni v tujini, zlasti kot pomorščaki. Ribolov je tudi pomembna samooskrbna dejavnost, v katero je vključenih več kot 80 % gospodinjstev. Ribiški sektor ustvari približno 10 % BDP.

Čeprav ima Kiribati koristi od pobud za regionalni razvoj, ribištvo ni vključeno v nacionalne strateške dokumente za 10. ERS in nacionalni indikativni program za Kiribati. Namesto tega se podpora, ki je namenjena izključno ribištvu, zagotavlja prek podpore za sektorsko politiko v veljavnem sporazumu o partnerstvu v ribiškem sektorju. Čeprav med Kiribatijem in EU zdaj ne poteka trgovina z ribiškimi proizvodi, si država v prihodnosti želi trgovati s svežimi fileti tuna.

Ocena predloga novega protokola

Glavne značilnosti predlaganega novega protokola so v skladu s protokolom za obdobje 2007–2012, ki ni več veljaven. Naknadna ocena, ki jo je Komisija naročila pri zunanjem izvajalcu, je pokazala prednosti in slabosti prejšnjega protokola, zaradi česar lahko prispeva k oceni sedanjega predloga.

Glede ribolovnih možnosti predlagani protokol zagotavlja dovoljenja za ribolov s štirimi plovili z zapornimi plavaricami in šestimi plovili s parangalom. Letni znesek za dostop do izključne ekonomske cone Kiribatija znaša 975.000 EUR, kar ustreza referenčni tonazi 15.000 ton tunov letno. Sektorski ribiški politiki je dodeljenih 350.000 EUR.

Letni znesek, ki ga EU plača za dostop do izključne ekonomske cone Kiribatija (brez dodatnih provizij, ki jih plačajo lastniki plovil), ostaja 65 EUR na tono, znesek, dodeljen sektorski ribiški politiki, pa se je skoraj podvojil, in sicer z 62.400 EUR na leto v skladu s prejšnjim protokolom na 116.666 EUR na leto v skladu s predlaganim protokolom.

Naknadna ocena je pokazala nekatera problematična področja prejšnjega protokola, vključno z: neizvedbo sej skupnega odbora, ki bi morale biti izvedene do leta 2011, počasnim

izvajanjem plačil finančne podpore za sektorsko politiko v zadnjih letih, dejstvom, da Kiribati ni predložil potrdil o inšpekcijskem pregledu in poročil opazovalca lastnikom plovil, ter pomanjkanjem pravih spodbud za skupna podjetja ali lokalno iztovarjanje za predelavo.

Pogodbenice sporazuma iz Nauruja (PNA)

Pripravljaivec mnenja je zelo zaskrbljen, ker predlagani protokol ne spoštuje nekaterih določb iz sporazuma iz Nauruja, ki je zavezujoč regionalni sporazum, ki ga je podpisalo osem pacifiških otoških držav v razvoju, vključno s Kiribatijem, in katerega glavni cilj je usklajevanje upravljanja njihovih ribolovnih dejavnosti, od katerih so močno odvisne.

Pogodbenice sporazuma iz Nauruja so sprejele več protokolov in dogovorov o izvajanju, ki določajo, da se sprejeti pogoji uporabijo za vsa tuja ribiška plovila, ki lovijo v izključnih ekonomskih conah pogodbenic sporazuma iz Nauruja. Ti vključujejo pogoje, kot so določbe o hranjenju ulova, sklepi o napravah za zbiranje rib, 100-odstotna pokritost z opazovalci ali obvezna uporaba sheme dni za plovila (VDS), tj. mehanizma za upravljanje ribolovnega navora, ki so ga pripravile pogodbenice. VDS zagotavlja dneve, v katerih je državam pogodbenicam sporazuma iz Nauruja dovoljen ribolovni napor, in določa, da od leta 2012 naprej za tuja ribiška plovila velja minimalna pristojbina 5000 USD na ribolovni dan.

Dejstvo, da protokol, ki sta ga sprejela EU in Kiribati, ni v skladu z VDS, povzroča pomembne napetosti med EU in nekaterimi pacifiškimi otoškimi državami ter med Kiribatijem in drugimi pacifiškimi otoškimi državami, pri čemer slednje izražajo zaskrbljenost glede EU, ki ravna v slabi veri in krši regionalno solidarnost.

Pripravljaivec mnenja meni, da je treba sodelovanje pacifiških otoških držav pri upravljanju ribolova tunov v njihovih vodah spodbujati in ne spodkopavati. Tun je skoraj edini vir, od katerega imajo ta otoška gospodarstva koristi. Zato je skupno upravljanje in ohranjanje virov tuna izredno pomembno za njihovo preživetje. To pomeni, da bi morali sporazumi o ribištvu, ki jih tretje države, vključno z EU, podpisujejo s temi državami, v celoti spoštovati določbe regionalnih in podregionalnih sporazumov in dogovorov.

Kiribati bi s podpisom predlaganega protokola z EU kršil sporazum iz Nauruja. EU bi hkrati lahko ravnala v nasprotju z načeli skladnosti politik za razvoj in ogrozila lastno verodostojnost, ki jo ima kot akter na področju sodelovanja v celotni regiji, če ne bi zagotovila, da so njene ribiške politike skladne s politikami, ki so jih sprejele pogodbenice sporazuma iz Nauruja, s čimer bi oslabil regionalno povezovanje.

Pripravljaivec mnenja zato predlaga, naj Parlament ne odobri tega protokola. Komisijo poziva, naj ponovno odpre pogajanja o protokolu, tako da bo vključeval določbe vseh regionalnih in podregionalnih sporazumov ali dogovorov, ki so zavezujoči za Kiribati.

*****

Odbor za razvoj poziva Odbor za ribištvo kot pristojni odbor, da Parlamentu priporoči, naj odreče svojo odobritev.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	24.6.2013
Izid končnega glasovanja	+: 16 -: 5 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Thijs Berman, Michael Cashman, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, Mikael Gustafsson, Eva Joly, Michał Tomasz Kamiński, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Jean Roatta, Keith Taylor, Patrice Tirolien, Anna Záborská
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Kriton Arsenis, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Fiona Hall, Edvard Kožušník, Krzysztof Lisek, Csaba Óry, Patrizia Toia
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Luigi Berlinguer